

ARYBINIS Rokiškis

P(b) Rokiškio Apkomo ir Apskr. Vykd. K-to Organas
Nr. 5 (765) 1950 m. sausio 10 d. Kalna 20 kp.

Išplėsti masinį - politinį darbą kaime

Apskritis kolūkių valstiečiai, TS-čių ir tarybinių ūkių dirbnieji sėkmingai susidoroja su metų žemės ūkio darbų uždeviniais: suglaustais terminais be nuostolių buvo nuimtas usus derlius, laiku praveistas dymų arimas, sėkmingai vykdytos grūdų ir kitų žemės ūkio produktų paruošos. Be kanejo, kad apskrities valstiečiai, sėkmingai susidoroję su žemės ūkio darbais, nemaža inėšė į šies aprūpinimą maisto produktais, o pramonę — žaliava. Pasiekti laimėjimai, visų pirmausia, paaiškinami tuo, kad valsčių partinės organizacijos darugebėjo mobilizuoti visus kolūkiečius ir kolūketes, MTS-čių tarybinių ūkių darbininkus. Pysilimtiesiems įsipareigojimams vykdyti, kovai dėl duonos, iz partijos ir tarybines vyriausybes išskeltiesiems uždaviniams vykdyti. Jaunieji apskrities kolūkiai, sėkmingai užbaigę žemės ūkio metus, žymiai sustiprėjo Be organizaciniu — ūkiniu požiūriu, pasiekė rimtų laimėjimų vystant esuomeninę gyvulininkystę, keojant socialistinę žemdirbystę. pa Pasiekti laimėjimai stiprinant žemės ūkio arteles, plečiant kolūkių gamybą ir stiprinant jų ekonomiką kolūkiečių tarpe iššaukė dar didesnę gamybinių pakilimą. Valsčių partinių organizacijų neatidėliotinas uždavinys — užtvirtinti šį kolūkiečių gamybinių pakilimą, nukreipti jį einamiesiems politiniams — ūkiniams uždaviniams sėkmingai įvykdyti. Todėl ypatingai rimtas dėmesys privalo būti pastaruoju metu atkreiptas masiniam — politiniam darbui kaime išplėsti.

Masinis — politinis darbas kaime pastaruoju metu turi būti nukreiptas sekantiems uždaviniams įvykdyti: mobilizuoti kaimo dirbančiausius miško ruošos planui artimiausiu laiku įvykdyti, sėkmingai pasiruošti pavasario laukų darbams. Ir ten, kur valsčių partinės organizacijos sistemingai praveda kaimo dirbančiųjų tarpe politinį darbą, kur jos vadovauja išsiplėtusiams socialistiniams lenktyniavimui kolūkiečių tarpe, kolūkiai sėkmingai susidoroja su šiais svarbiais valstybiniais uždaviniais.

Obelių, Rokiškio, Juodupės ir kitų valsčių partinės organizacijos teisingai suprato, kad ūkinių uždavinių įvykdymo sėkmingumas priklauso nuo partinio — politinio darbo padėties. Štai kodėl šiuose valsčiuose sistemingai kolūkiečių tarpe pravedamas veiksmingas, turingas politinis darbas. Kaip tiktai sistemingo politinio darbo

pravedimu, partinio vadovavimo išplėtimu galima paaiškinti tą sėkmingą ir pagirtiną reiškinį, kad šių valsčių kolūkiuose sėkmingai ruošiamasi pavasario ūkiai, pavyzdinai vykdomi miško ruošos darbai. Pastaruošiu pavasario ūkiai nepatenkinamas vykdymas Ragelių, Panemunio, Južintų valsčiuose — platus ir veiksmingas masinio — politinio darbo nevykdymo paseka.

Valsčių partinės organizacijos privalo visas jėgas ir pastangas skirti agitacinio darbo lygiui kaime pakelti, išplėsti kūrybingą socialistinį lenktyniavimą kolūkiečių tarpe vykdam politikinius — ūkinius uždavinius. Rimtą dėmesį plečiant politinę agitaciją kaimo partinės organizacijos turi kreipti TSRS Ministrų Tarybos ir VKP(b) CK nutarimui „Dėl priemonių žemės ūkio artelės įstatų lauzymui likviduoti kolūkiuose“ išaiškinti. Šis nutarimas turi būti žinomas kiekvienam kolūkiečiui, nes įsiai atveria plačias perspektyvas tolimesiam kolūkių stiprinimui organizaciniu — ūkiniu požiūriu. Valsčių partinės organizacijos ir agitatoriai privalo siekti, kad žemės ūkio artelės įstatai taptų kolūkių gyvenimo įstatymu.

Politinės agitacijos kaime lygio pakėlimas tuo pačiu reikalauja iš partinių organizacijų ir vadovavimo šiam darbui pagerinimo. Būtinai pasiekti tokios padėties, kad agitatoriai būtų nuolat instruktuojami, informuojami apie einamuosius uždavinius. Tam, kad iš pagrindu pagerinti darbą su agitatoriais, valsčių partinės organizacijos privalo savo posėdžiuose nuolat svarstyti agitacinio darbo klausimus ir agitolektyvų vadovų ataskaitas. Agitatorius taipogi būtina mokyti, kaip praveisti pasikalbėjimus, kaip išnaudoti vietinę medžiagą, kaip dirbti dėl kalbos kultūros ir t. t. Agitatorių idėjiniams — politiniams augimui būtina įvesti kasdieninę kontrolę, sekti, kaip agitatoriai praveda pasikalbėjimus ir kaip jiems ruošiasi, ar jie skaito periodinę literatūrą, kaip dirba dėl marksistinės — leninistinės teorijos įsisavinimo.

Vienas svarbiausiųjų uždavinių yra masinio — politinio darbo kaimo moterų tarpe išplėtimas, paskaitų, pranešimų, pasikalbėjimų pravedimas moterų tarpe politinėmis, mokslinėmis, pedagoginėmis temomis.

Politinio ir auklėjamojo darbo išplėtimas kolūkiečių tarpe padės kolūkiams geriau pasiruošti pavasario ūkiai, geriau praveisti žemės ūkio darbus.

ninio mokslo patarimas

Šiais metais Sibiro, Uralo, šiaurinių bei centrinių sričių ir respublikų rajonuose, o ypač pietuose šalta žiema. Smarkūs speigai žalingai veikia drėgną sėklą, žymiai sumažindami jos daigumą ir sudygimą, o kartais pražudo derlingus ir vertingus grūdus.

V. I. Lenino vardo Visąsąjunginės žemės ūkio mokslų akademijos augalininkystės sekcijos mokslinis sekretorius P. I. Kralinas papasakojo apie akademiko T. D. Lisenkos pasiūlytas priemones drėgnos sėklos daigumui žiemos laiku išsaugoti.

Kai kurie Sibiro ūkiai džiovino sėklą, apšaldydami ją — perkasdami sėklą šaltame ore. Patyrimas parodė, kad toks metodas ne tik džioviną, bet ir žudo sėklą. Nepriimtinas taip pat džiovinimas karštu oru ant karštų plytų arba geležies paviršiaus amatininkiškosiose džiovyklose.

Akademikas T. D. Lisenko pataria džiovinoti sėklą nelabai šaltu ir nekarštu, bet šiltu oru mechanizuotose džiovyklose arba šildomose patalpose. Stekiant apsaugoti nuo savikaitos, sėkla nešaldoma, bet vėsinama perkasant nešaldelio šalčio dienomis. Tai reikia daryti kuo greičiau.

Valyti ir rūšiuoti sausą sėklą galima esant bet kuriam šalčiui. Ji nebijo nei stipraus šalčio, nei įkaitimo.

Norint išdžiovinoti sėklą, reikia tinkamai laikyti ją sviruose ir sandėliuose. Svarbiausias dalykas yra neprileisti drėgnos sėklos susaldymo. Turi būti visą laiką išlaikytas birumas.

Sušaldytą sėklą reikia tuojau apšildyti, kad ji „atsigaunų“, ir padžiovinoti džiovyklose.

Laikant drėgną sėklą žiemą, kad ir laikinai, ligi ją išdžiovinus reikia kasdien stebėti temperatūrą viršutiname sluoksnyje ir krūvos viduryje. Esant šėklos 17—20 proc. drėgnumui, temperatūra neturi kristi žemiau kaip —5 laipsniai. O esant daugiau kaip 20 proc. drėgnumui — žemiau kaip —3 laipsniai. Taip pat negalima prileisti, kad temperatūra prašoktų 2 laipsnius.

Kaip tai pasiekus?

Stiprų šalčių metu, jeigu grūdų temperatūra krenta žemiau nurodytos temperatūros, būtina reikia sėklos supilti storresniu sluoksniu ir būtina pridengti iš viršaus stora drobe arba kita šildančia medžiaga. Stojus šiltesniam orui ir kilus temperatūrai, reikia, atvirkščiai, vėdinti sėklą: nuimti šildančią medžiagą, sumažinti sluoksnio storumą ir perkasinėti.

Šių mišūrininių mokslo patarimų įvykdymas kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose laiduoja ne tik sėklos išlaikymą, bet ir jos daigumo pakilimą.

(TASS—ELTA).

UCUSŲ respublikoje

ŽEMĖS ŪKIO INVENTORIUS ATREMONTUOTAS

RIETAVAS. (FLTA). Apskritis kolūkiai lenktyniauja dėl kuo sparčiausio pasirengimo pavasario ūkiai. 104 kalviai žemės ūkio artelėse remontuoja inventorių.

Didelius laimėjimus pasiekė Tverių valsčiaus „Spalio“ žemės ūkio artelės kolūkiečiai. Kolūkio remonto brigada, vadovaujama kalvio Antano Rubavičiaus, jau sutvarkė visą žemės ūkio inventorių. Pavasario ūkiai parengta 20 akėčių, 24 plūgai, 1 keramoji, 8 arkliniai grėbliai ir daug smulkaus inventorių. Dabar kolūkiečiai remontuoja mašinas derliui nuimti.

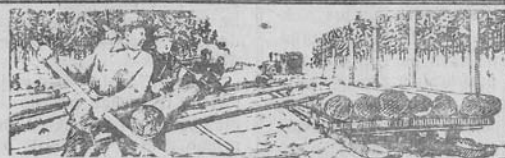
Visą žemės ūkio inventorių parengė pavasariui taip pat „Kovo 8-os“, „Dainiškų“ ir eilė kitų kolūkių.

APYLINKIŲ TARYBŲ LENKTYNIAVIMAS

PLUNGĖ. (ELTA). Plungės valsčiuje suvesti apylinkių Darbo žmonių deputatų tarybų socialistinio lenktyniavimo rezultatai. Pirmąją vietą lenktynėse laimėjo Gondingos apylinkės taryba (pirmininkas drg. Astrauskas). Šioje apylinkėje sukurta 5 kolūkiai, atsiekė žymius gamybinius laimėjimus. Išaugintas gausus derlius. Nuo kiekvieno ha nuimta vidutiniškai po 15—16 centnerių grūdinių kultūrų. „Tiesos“ kolūkio drg. Ikerisio grandis gavo po 30 centnerių rugių iš ha. Trijuose apylinkės kolūkiuose sukurta po 3, o dviejuose po 4 gyvulininkystės fermas, gyvuliams užtikrintas šiltas ir sotus žiemojimas. Kolūkiuose jau pilnutinai supiltas sėkių fondas ir dabar pradėtos galutinai pasiskirstyti pajamos. „Tiesos“ žemės ūkio artelėje vien tik grūdų išduodama po 9 kg už darbdienį.

Šios artelės narys Putrius gavo už darbdienius apie 170 pūdų grūdų. Daugiau kaip 170 pūdų grūdų gavo kolūkiečiai Užnis, Sukiene ir kiti.

Apylinkės taryba rūpinasi taip pat patenkinti kolūkiečių buitinius ir kultūrinuos poreikius. „Tiesos“ kolūkis jau visiškai elektrifikuotas, „Komjaunuolio“ kolūkyje sukurtas klubas — skaitykla, apylinkėje vyksta pasirengimas statyti visuomeninius pastatus.

Apskritis kirtavietėse

PRANEŠIMAS

Apie 1949—50 m. m. rudens — žiemos sezono miško ruošos eigą Rokiškio apskrityje š. m. sausio mėn. 8 d.

Et. Nr.	Valsčių pavadinimas	Išveža proc.	Pagaminta proc.
1.	Rageliai	25,9	68,9
2.	Aleksandravėlė	24,1	63,7
3.	Juodupė	23,1	40,8
4.	Pandėlys	22,7	71,9
5.	Panemunėlis	17,4	36,9
6.	Panemunis	17,1	54,7
7.	Rokiškis	16,5	37,0
8.	Obeliai	15,7	34,0
9.	Južinta	12,8	76,4
10.	Kamajai	10,2	36,4

Rokiškio aps. Miškų pramonės ūkis

Per paskutiniąsias dvi savaites darbas kirtavietėse pasidarė žymiai intensyvesnis. Nemažą pažangą padarė Panemunio valsčiaus miško gamintojai. Nuo 1949 m. gruodžio 27 d. šio valsčiaus kirtėjų pagaminoma 25 proc. metinio plano statybinio miško, iš kurio 17 proc. jau išvežta į vietas. Tai įgalino valsčių iš priešpaskutinės vietos lentelėje pašokti į šestąją. Žinoma, tai jokiū būdu nereiškia, kad panemuniečiai gali nors kiek atieisti vadžias. Atvirkščiai, jų pareiga su dar didesniu atkaklumu tęsti kovą už priešlankinį miško ruošos plano įvykdymą.

BAIGIA MIŠKO KIRTIMĄ MIŠKO MEDŽIAGA VIRŠUM PLANO

Ragelių valsčiaus miško kirtėjai kasdien spartėjantys tempais vykdė miško kirtimo ir išvežimo darbus. Valsčiuje pirmauja Ragelių ir Laibgalių apylinkių kolūkiečiai — miško kirtėjai. Ragelių apylinkės (apyl.) vykd. k-to pirmininkas drg. Bakasejevas kolūkiai „Beičiai“, „Kuosiai“ ir „Kibirškis“ ir Laibgalių apylinkės (apyl.) vykd. k-to pirmininkas drg. Bielūnas „Balandžio“, „Kovelių“ ir „Artojo“ kolūkiai jau baigia miško kirtimo darbus. Pirmųjų pavyzdžių spartina miško ruošos darbus ir kiti valsčiaus kolūkiai. P. Žydruoitis

Ald. Ramūnaitė

KRASNOJARSKO KRAŠTAS. Pienininkystės tarybinio ūkio „Raudonasis švyturys“ komjaunuolė — traktoristė P. Konovalova, studijuojanti VKP(b) istorijos trumpąjį kursą bibliotekoje — skaitytoje iš vedėjos S. A. Agie gauna knygas elitiniai užrašimais. S. Malobickio nuotrauka TASS'o spaudos kitė

VEIKLI LEKTORIŲ GRUPĖ

Panemunėlio valsčiuje yra įsi­steigusi lektorių grupė, kuri atlieka didelį darbą auklėjant kolūk­ciečius ir miestelio dirbančiuos­tus politiniu ir kultūriniu atžvilgiu. Kas mėnuo lektorių grupės vadovas drg. Šukys susaato pas­kaityti pravedimo planą ir iš anksto supažindina pačius lektorius su uždutimimis. Lektoriai, žinodami savo paskirtį, iš anksto pilnai pasiruošia pranešimams.

Nemaža darba atliko lektorių grupė pereinū metų gruodžio mėnesį. Tuo laiku praveista 34 paskaityti įvairiomis politinėmis, ūkinėmis bei mokslinėmis temomis kolūkių valstiečiams ir kitiems dirbantiesiems. Paskaityti klausė 1848 žmonės.

Lektorių grupės vadovas, palaikydamas glaudų ryšį su LKP(b) Panemunėlio valsčiaus komitetu, į paskaitinį darbą įtraukė ir mokytojus.

Geriausiai paskaitinį darbą praveda drg. drg. Mulvinaitė ir Kazlauskas. Jie skaitomas paskaityti suriša su vietos gyvenimo įvykiais, viešiniiais faktais.

V. Plūkyš

Iš pagrindų pagerinsime darbą mokyklose

A. PUPIENIS, Juodupės valsč. L. švietimo skyriaus vedėjas

tinę bei grožinę literatūrą, sekdami periodinę spaudą.

Auklėjamajame darbe didelių vaidmenį vaidina moki­nių tėvai. Dažnai šaukiant tėvų susirinkimus, aktyviai dirbant su moki­nių tėvų komitetais, pagaliau, indivi­dualiai mokytojų pasitarimais su moki­nių tėvais, galima pasiekti moky­mo — auklė­mo srityje žymiai našesnių rezultatų. Juodupės valsč. mokyklose numatoma atteityje suaktyvinti mokytojų ir moki­nių tėvų bendradarbiavimą. Tai numatoma pasiekti dažnai šaukiant moki­nių tėvų susirinkimus. Mokykių vedė­jai šių susirinkimų metu pa­ruoš rimtas ataskaitas apie pasiektus laimėjimus ir esamus mokykloje trūkumus. Be to, moki­nių tėvams numatoma praveisti turiningas politinio, visuomeninio bei antireliginio turinio paskaitytus. Apie mokyklos meninę savi­veiklą moki­nių tėvai galės sužinoti iš meninių progra­mėlių, atliktų po susirinkimo. Prie mokyklos bus stengia­masi suburti moki­nių tėvų aktyvą. Per šį aktyvą bus stengiamasi užmegzti ryšį ir su likusiais moki­nių tėvais. Tik glaudus mokytojų ir moki­nių tėvų bendradarbiavimas sudarys moky­mo — auklė­mo darbu tinkamas sąlygas.

Viena iš rimčiausių prie­monių auklėjimo darbe mokyklose yra komjaunimo ir pionierių organizacijos. Juo­dupės ir Onuško septynme­tesė mokyklose yra susiku­riusios komjaunimo pirminės organizacijos. Tačiau kai kuriose mokyklose pasitenkina­ma vien tik pionierių orga­nizacijų sukūrimu, o vėliau su nariais nebepravedamas joks darbas. Kad komjaunimo ir pionierių organizacija

pasidarytų mokytojo talkininku mokomajame — auklėjamajame darbe, reikia rimtą dėmesį kreipti į šių organi­zacijų susirinkimus, veiklą. Susirinkimuose turi atsispin­dėti kritika ir savikritika, tu­ri būti išskeliami atskirų narių pasiekti laimėjimai, nurodytos klaidos. Susirinkimų metu turi būti keliamas narių politinis — idėjinis lygis.

Sieninė spauda mokykli­niam gyvenime vaidina irgi nemažą vaidmenį. Todėl sien­laikraščiai turi būti kritiškai ir savikritiškai, medžiagoje ne­gali būti beidėjškumo, apoli­tiškumo. Sienlaikraštyje, kaip veidrodyje, turi atsispin­dėti klasės gyvenimas su savo gerumais ir trūkumais. Pats apiforminimas, ilustra­cijos negali būti neįdomios, nepatrauklios. Be abejo, Juo­dupės valsč. eilėje mokykių sieninė spauda neatitinka šių reikalavimų. Esamiems trū­kumams pašalinti Juodupės valsč. švietimo ir meno darbuotojų prėsajunga savo susirinkime numatė suruošti sienlaikraščių parodą. Ge­riausieji eksponatai iš prof­sajungos lėšų bus premijuojami.

Juodupės valsč. mokykių mokytojai ateityje visomis iš­galėmis stengsis pagerinti savo darbą, nebekaroti pra­eityje daromų klaidų. Valsč. švietimo darbo pageri­nimas priklausys žymia daili­niu tuo to, kiek paramos su­teiks LKP(b) valsčiaus komi­tetas, LLKJS valsčiaus komi­tetas, valsčiaus ir apylinkių tarybos.

LKP(b) Rokiškio apskrities komiteto V plenumas vaiz­džiai parodė pasiektus švie­timo darbe laimėjimus, išlėkė trūkumus. Juodupės valsč. liaudies švietimo darbuotojai yra kupini pasiryžimo siekti dar geresnių darbo rezultatų, artimiausiu laiku ištaisyti mo­kymo — auklėjimo darbe da­romas klaidas.

KARAGANDA. Nunipelnęs šachmatų Kazachijos TSR Aukščiausiosios Tarybos putas, šachos Nr. 18 kirtėja brigadininkas Baltas Aktjanovas. Skyrus, kuriame dirba, pirmuoju baseine įvykė penkma­ angliš kasto plano. Pats Aktjanovas anglų 1982 metu sąskaiton. Foto V. Saravato TASS'o spaudos kitė

KOMJAUNUOLIŲ PARANUOLIAI

Mes, Obelių vidurinės mokyklos mokiniai komjaunuoliai, žiemos atostogas stengiamės praleiti kuo naudingiau. Atostogau­me daugiausia kolūkiuose. Vm karais klubuose — skaitykloje mokiniai komjaunuoliai orga­nizuoja valstiečiams garsinių raščių ir knygų skaitymą. P šias atostogas, moki­nių komjaunuolių iniciatyva, Obelių

Zibolių apylinkėje buvo suorga­nizuota linų gurguolė laisva pardavimui. Gurguolės organ­zavime aktyviai dalyvavo mi­kiniai komjaunuoliai drg. drg. Matukas, Jočys, Dilys ir k. Daugiausia lankomės Zibolų apylinkės „Kainaičių“ kolūkių. Čia atlikname valstiečiams mi­ko paruošio plano įvykdym svarbą, ko pasėkoje kiekvien­dieną dešimtys valstiečių iš Zibolių apylinkės sėkmingai ba­gia vykdyti miško ruošos planą. Daug padeda komjaunuoliai „Kainaičių“ kolūkiui pasiruo­šus pavasario sėjai tiek teoretiskai tiek ir praktiskai, savo darbu mūsų noras yra kuo pilniau ir našiau išnaudoti žiemos atosto­gas, išnaudoti jas visuomeni­niam darbu kolūkiuose vesti.

J. BALČIUNAS, Obelių vid. mokyklos pirminė komjaunimo organizacijos sekretorius

PARTIJOS GYVENIMAS

NUOLAT GERINTI PARTINIŲ VADOVAVIMĄ KOMJAUNIMUI

Kad komjaunimo organizaci­ja, jungianti savo eilėse prieša­kinę jaunimo dalį, vaidina svarbų vaidmenį vykdamas visus mū­šų partijos ir tarybinės vyriausybės nutarimus, tai gerai įsi­savino mūsų valsčiaus partinė organizacija.

Prieš kurį laiką partijos vals­čiaus komiteto posėdyje, išklau­sius komjaunimo valsčiaus komi­teto darbo ataskaita, buvo at­žymėta, kad apart nuveikto kū­rybinio darbo esama ir eilė trū­kumų. Visų pirmausia buvo at­žymėta tai, kad valsčiaus komjaunimo organizacija silpnai už­sliminėja pirminių komjaunimo organizacijų kolūkiuose steigi­mo klausimu, reikiamai neišvys­te sportinio darbo, silpnai va­dovauja pionierių, kaip komjaunimo pagalbininko ir rezervo, organizacijai.

Reikia pasakyti, kad iškeltoji posėdyje kritika padėjo komjaunimo valsčiaus komitetui pa­šalinti pagrindinius trūkumus.

Per tą laikotarpį sudarytos 5 naujos komjaunimo organizaci­jos kolūkiuose, sustiprėjo komjaunimo olių auginimas, atgavti

STRUMSKYS, LKP(b) Obelių valsčiaus komiteto sekretorius

no veiklą ir pionierių organizaci­ja. Pastaruoju metu 10 vals­čiaus kolūkių yra pirminės komjaunimo organizacijos, ku­rios jungia daugiau negu 60 VLKJS narių. Per paskutinių trijų mėnesių laikotarpį vals­čiaus pionierių organizacija iš­augo ir dabar ji jungia savo ei­lėse 360 narių.

Valsčiaus komjaunimo orga­nizacija tapo didžiule jėga, ko­vojančia dėl visų partijos ir vy­riausybės nutarimų įgyvendini­mo. Toji jėga susideda iš 16 komjaunimo organizacijų, kuriose yra daugiau negu 130 VLKJS narių.

Tačiau ši jėga negalės rei­kiamai išvystyti darbo, jeigu operatyviai nevadovaus partinė organizacija. Viena iš tokių vadovavimo formų yra komunistų dalyvavi­mas pirminių komjaunimo orga­nizacijų susirinkimuose, per kuriuos jie gali duoti įvairius

patarimus dėl svarstomo klau­simo sėkmingesniu išspren­dimo, užkirsti kelią bet kokioms klaidoms bei trūkumams. Taip „Naujo gyvenimo“ kolūkio par­tinė — kandidatinė grupė išai­škino, kad kai kurie organizaci­jos nariai nesilaiko darbo draus­mės, neišvyksta į laukų darbus ir kad pati pirminė komjaunimo organizacijos sekretorė drg. Semionovaitė vengia darbo. Šis klausimas kaip tik buvo pasta­tytas pirminės komjaunimo orga­nizacijos susirinkime, kur, dalyvaujant partinės — kandi­datinės grupės nariui, buvo nu­tarta vesti griežtą kovą su dar­bo drausmės laužytojais. Šio kolūkio pirmininkas, kandidatas į VKP(b) narius, drg. Marko­vas dažnai atvyksta į komjaunimo organizacijos susirinkimus, padeda komjaunimo olo­apsvarstyti svarbius klausimus.

Mickevičius — Kapsuko var­do kolūkio pirmininkas partijos kandidatas drg. Pavlovas nuolat dalyvauja savo vadovaujamo kolūkio pirminės komjaunimo organizacijos susirinkimuose, su komjaunuoliais palaiko tampačius ryšius spręsdami visus kol-

ūkio gamybinio darbo klau­simus.

Tačiau buvo ir tokių faktų, kad kai kurios pirminės parti­nės organizacijos, o taip pat atskiri komunistai reikiamai nevadovavo pirminėms komjaunimo organizacijoms, nesidomė­jo jų darbu ir neteikė joms jokios praktinės paramos. Komunistas drg. Barsukovas, pri­skirtas prie Strepeikių apylin­kėje esančių kolūkių, visai ne­pravedinėjo politinio darbo, ne­turėjo jokio ryšio ir su šiuose kolūkiuose esančiomis pirmi­nėmis komjaunimo organizaci­jomis. Obelių tarybinio ūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius drg. Afanasjevas irgi neįvertino komjaunimo orga­nizacijos vaidmens tarybiniam ūkyje, neteikė jai jokios praktinės paramos, nesilankė komjaunimo susirinkimuose ir, bendrai, neturėjo su esančia komjaunimo organizacija jokio ryšio. Partijos valsčiaus komi­tetas savo posėdyje griežtai kri­tikavo šių komunistų neveikliumą ir pareikalavo iš jų partinio vadovavimo komjaunimo orga­nizacijoms pagerinimo.

Partijos valsčiaus komitetas atkreipė rimtą dėmesį ir į komjaunuolių politinio lygio kėlimą ir marksizmo — leninizmo pro-

pagandos jaunimo tarpe išvys­tytą. 1948—1949 mokslo me­tais 95 komjaunuoliai ir 256 jaunuolių mokėsi politinio lavi­nimosi rateliuose.

Valsčiuje sukomplektuota poli­tinė mokykla, VKP(b) istorijos trumpajam kursui studijuoti ra­telis, V. I. Lenino ir J. V. Stalino biografijos, TSRS visuomeni­nė ir valstybinė santvarka bei VLKJS įstatams nagrinėti rati­liai. Dauguma iš šių ratelių dir­ba valsčiaus kolūkiuose.

Vykdamas LKP(b) VI-jo suva­žiavimo nutarimus dėl kolūkių sąjūdžio išplėtimo, partijos vals­čiaus komitetas į šio klausimo sėkmingą įgyvendinimą įtraukė daugiau negu 40 aktyviausių valsčiaus komjaunuolių, kurie buvo kolūkių statybos sąjūdžio iniciatoriai bei organizatoriai.

Taip Rubikių apylinkėje gy­venantieji komjaunuoliai, kaip kad Trastašenkovaitė ir kiti, pirmieji su savo tėvais padavė pareikšimus dėl stojimo į kolū­kį ir savo asmeniniu pavyz­džiu skatino darbo valstiečius pasukti naujo ūkininkavimo ke­liu — burtis į kolūkius. Ten ir susikūrė „Kairėlių“ kolūkis, ku­rime greit buvo sukurti ir pir­minės komjaunimo organizacija. Nuo šio kilnaus darbo nebuvo palikti neušaliai ir vidurinė mokyklos komjaunimo organi-

„Grynos sažinēs žmonēs“

Tarybinis rašytojas P. Veršigora yra plačiai pagarsėjęs tarybinų žmonių tarpe, kaip vienas iš talentingų rašytojų, sukurusių vertingų veikalų apie tarybinės liaudies parodytą patriotizmą, apie jos begalinę atsidavimą savo socialistinei Tėvynei, apie jos neapykantą savo priešams.

Apskrities knygyne galima nusipirkti jo sukurto veikalą „Grynos sažinēs žmonēs“ knygą, už kurią jam buvo suteikta Stalininė premija. Šioje knygoje akivaizdžiai parodyta tarybinės liaudies pasipriešinimas ginklu hitleriniams grobikams, augantis partizaninis judėjimas Ukrainoje, parodyti šlovingojo Ukrainos partizanų vado Kovpakų junginio žmonės, jų pasiaukojanti kova hitlerininkų okupuotoje tarybinėje žemėje, jų praėitas šaunus ir garbingas kovos kelias.

Autorius su visu meniškumu atvaizduoja tai, kad šalis, gina- ma tūkū tarybinų žmonių, kaip Kovpakas, Rudniovas, Karpenka, keturiolikamečių partizanų Siemenis bei Volodios Šišovo ir daugelio kitų, negali pralaimėti.

Iš daugybės didvyrių, pasiaukojančių kovojusių dėl liaudies išvadavimo, ypač išskyla dar: tai Kovpakas ir Rudniovas, — partizaninio judėjimo vadai, dar pilietinio karo partizaninės kovos dalyviai. Kovpakas buvo vienas iš tų, kuris vadovavo partizaniniam susivienijimui Ukrainoje, kuris vykdė duotąjį Stalino karinį uždavinį — atlikti naują ir sudėtingą reidą. Tas didysis reidas, Kovpako partizanų pavadintas stalininiu, — nuo vardo žmogaus, įkvėpusio juos tam garšiam karo žygiui, vyksta daugiau negu tris mėnesius. Kovpak vadovaujamas dalinys reido metu praeina daugiau negu pusantro tūkstančio kilometrų kovos kelią, — nuo Briansko miškų į Ukrainos šiaurę, Kijevo bei Žitomiro sritys ir į Poliese.

Su ypatingu ryškumu autorius atvaizduoja Kovpakų partizanų junginio komisarą Rudniovą, žmogų, ugdantį partizanų tarpe šventą tarybinio patriotizmo jausmą, drąsą, vyriškumą ir pasiaukojimą savo socialistinei Tėvynei, stiprinant griežtą bolševikinę drausmę, skiepijant komunistinę dorovę kovotojų tarpe. Jis buvo vienas iš tų, kuris atsidavusiai saugojo kiekvieną kovotoją, rūpinosi jo būtinėmis sąlygomis, mokojo giliai įžvelgti į kiekvieno žmogaus sielą.

Iš šio nenuilstamo ir karštos širdies žmogaus mokėsi ir pats Kovpakas, Veršigora ir kiti partizanų vadai, iš jo mokėsi visi kiti kovotojai.

Knygos autorius, pats kovodamas partizanų junginio gretose, su dideliu susidomėjimu stebėjo eilinių partizanų parodytus kovoje žygdarbius, stebėjo jaunuolių, išaukietų tarybinės sautvarkos metais, begalinį atsidavimą savo socialistinei Tėvynei, jų pasiaukojančią kovą su priešu. Vieną iš jų autorius atvaizduoja savo knygoje — Kostją Djačenką, kuris, iš pažiūros nekalbus ir stačiokiškas vaikas, rašydamas savo motinai paskutinių laiškų, kalba išviniiais žodžiais. Kostja savo paskutiniuose laiško žodžiuose rašo:

„... Mamyte! Išvykstame dideliems žygiams. Visai gali atsitikti... Bet jeigu aš žįstu, nedrįsk verkti! Tu manimi didžiuki!“

Ir daug dar tokių grynos sažinės žmonių praelina pro mūsų akis.

Šią puikiąją Veršigoros knygą turėtų perskaityti kiekvienas moksleivis, darbininkas ir kolektyvino akto valstietis; jis joje, kaip veidrodyje, pamatys tarybinų žmonių parodytą didvyriškumą Didžiajame Tėvynės kare, susipažins su tarybinų partizanų didvyriškais žygiais ir gyvenimu.

M. Paulauskas

LENINORADAS. J. V. Stalino 70-tųjų gimimo metinių garbės fabriko „Elektroaparat“ kolektyvas parengę gamybinės dovanos. Nuotraukoje (iš kairės į dešinę): Izzimieral V. P. Bucharai ir E. G. Martynovskij patikrina naujai pagamintą pajėgumo išjungėją. A. Michailovo nuotrauka TASS'o spaudoje klisė

Į NAUJAS PATALPAS

Buržuazinės Lietuvos laikais Kamajų miestelyje tebuvo vien pradinė mokykla. Išlygius vokiškuosius fašistus iš apskrities, tarybinės vyriausybės dėka Kamajuose buvo įsteigta progimnazija, kuri šiais metais išaugo į pilną vidurinę mokyklą. Senose patalpose dirbti pasidarė per ankšta. Šiandien baigta įrengti naujos patalpos. Naujos mokyklos klasiės gražiai išdėžytos, įrengta iškilnių ir sporto salė, patalpa bibliotekai. Po žiemos atostogų mokiniai jau pradės mokslą naujose patalpose.

V. Kazlauskas

KŪRYBINGAS DARBAS

Dideliu organizuotumu ir kūrybine iniciatyva pasižymi Obelių valsčiaus Zarinkiškių apylinkės klubo — šaraktikos vedėja komjaunuolė Paima Kundelytė. Ji sistemingai praveda paskaitas kolūkiečių tarpe. „Zarinkiškių“ kolūkyje nauji metų išvakarėse įj surengė vakarą. Buvo parstatyti veikalas „Kova dėl derliaus“, išpildytas čigonų šokis ir įscenizuota daina „Vai kur buvai, dieduk mano“. Prie vakaro rengimo daug prisidėjo kolūkiečiai Sidabraitė Birutė, Norkevičiūtė ir kitos. Į vakarą atsifankė daug jaunimo iš kaimyninių kolūkių.

A. Naraukas

zacijos nariai, mokytojai — komjaunuoliai ir kt. Vasaros ir žiemos atostogų metu jie vykdavo grupėmis į valsčiaus apylinkes su paskaitomis bei pranešimais, pravedavo platų aiškinamąjį darbą valstiečių tarpe apie kolūkių santvarkos pranašumus, apie kolūkių valstiečių teises bei pareigas, jų gyvenimą. Viena iš tokių grupių, vadovaujama komjaunuolio Šedukio, išvykusi į Zibolų apylinkę ir ten pravedusi aiškinamąjį darbą valstiečių tarpe, pastekė to, kad 32 varginię bei vidutinę darbo valstiečiai padavė pareiškimus stoti į kolūkių. Ir šių komjaunuolių iniciatyva čia buvo suorganizuotas „Zibolų“ kolūkis. Ypač šiame darbe pasižymėjo komjaunuoliai Prascientis Petras, Matukas Algirdas, Jočys Aloyzas ir pats vid. mokyklos komjaunimo organizacijos sekretorius drg. Balčiūnas.

Didelį aiškinamąjį darbą kolūkių statyboje pravedė mokytojai — komjaunuoliai, kaip kad drg. drg. Kiselevičius, Giambaitė ir kiti. Šių mokytojų — komjaunuolių iniciatyva buvo suorganizuotas Papilūs apylinkėje „Pavasario ryto“ kolūkis. Dėl organizacinio — ūkinio kolūkių stiprinimo partijos val-

čiaus komitetas nukreipė pačius aktyviausius komjaunuolius politiniam darbu jaunimo tarpe praveisti, kovingsiems sienlaikraščiams išieisti, paskaitoms bei pasikalbėjimams praveisti. Valsčiaus pirminių komjaunimo organizacijų nariai, kovodami dėl kolūkių organizacinio — ūkinio stiprinimo, savo asmeniniu pavyzdžiu rodo našius darbo rezultatus. „Naujo gyvenimo“ kolūkio komjaunuoliai Smirnovas Parfirijus, Markovaitė Ona, „Komjaunimo 30-mečio“ kolūkio pats pirminis komjaunimo organizacijos sekretorius drg. Pavlovas ir Mickevičius — Kapsuko vardo kolūkio komjaunuoliai pasižymi kaip visų vykdomų darbų pirmtai.

Pastaruoju metu 5 valsčiaus klubuose — skaityklose dirba aktyviausi komjaunuoliai, kurie iš pagrindų gerina kultūrinį — masinį darbą kolūkiečių tarpe, supažindina juos su einamojo momento klausimais bei stovimais prieš kolūkiečius uždaviniais. Valsčiaus partinė organizacija išugdė tokius komjaunuolius, kaip kad drg. Kiselevičių, kuris neseniai buvo priimtas kandidatu į VKP(b) narius ir dirba valsčiaus Liaudies švietimo skyriaus vedėju. Komjauni-

mo valsčiaus komiteto sekretorius drg. Kapitkovas ir kiti irgi priimtū kandidatais į partijos narius. Eilė komjaunuolių dirba valsčiaus kolūkių sąskaitininkais bei revizijos komisijų pirmininkais. Mickevičius — Kapsuko vardo kolūkio sąskaitininku dirba komjaunuolis drg. Jukna, komjaunuolis Michailovas dirba sąskaitininku „Rumiškių“ kolūkyje ir t. t.

Tačiau apart pasiekty laimėjimų yra kai kurių ir trūkumų. Ypač didelis trūkumas yra tas, kad valsčiaus komjaunimo organizacija reikiamai neįsijungė į kultūrinio — masinio darbo pravedimą, ko pasėkoje retai pravedami jaunimo vakarai, neorganizuojami meno saviveiklos ratelių pasirodymai. Valsčiaus kolūkiuose dar nėra suorganizuotų dramos ratelių, liaudies šokių ratelių ir pan.

Didelis trūkumas valsčiaus partinės organizacijos darbe vadovaujant komjaunimui yra ir tai, kad valsčiaus kolūkiuose nebuvo organizuojamos komjaunimo — jaunimo grandys suktam derliui gauti.

Mūsų valsčiaus partinė organizacija ryžtingai kovoja dėl esamų trūkumų pašalinimo, stiprina partinį vadovavimą komjaunimui.

Apie sočius direktorius ir alkanas karves

„Vasarą kas tingniauja, to karvų žiemą bliauna“, sako išmintingi žmonės. Pažvelgius šią vasarą pačios šienapitės (karvų) Panemunėlio MTS direktorius, tingiai besnaudžiančius medžio pavėsy, atrode, kad jų nuolatos karvų net tik bitaus žiemą, bet iš alktio ir gardus grauš. Tačiau viduržiemis įpusėjo, o direktorių karvų net tik neblauna, bet ir pienelio duoda (ir dar kiek duoda). Mat, kai kurie žmonės dirba su rankom (pav., plovėjas), kai kurie su galva (pav., buhalteris). O Panemunėlio MTS direktoriai Kazimieras ir Povilas dirba ir su galva, ir su rankomis. Butent, jie dar vasarą užplanavo savo asmeniškus gyvulius ištaikyti valdišku pašaru, o dabar savų rankų pagalba sū užmoji ir vykdo. MTS karvų net tik seilė varvina, kai riebiųjų pašaro kąsniai pro jų dūžias prie direktoriškųjų pieno titekėja žingsniuoją. Ir kai ukio vedėjas vieną gražią dienelę iškilmingai direktoriui pranešė, kad pašaro ligi pavasario MTS gyvuliams neužteks, tai pastarasis tik ranka numojo ir išbarė ukvėdį, kad nemoka kombiuoti. „O kam gi, sako, valstybė skerdykla stato? Ka gi jos veiks be darbo? O kam gi turgavietė Rokiškio mieste ir dar barjeras gyvuliams pririšti? Sako, virvė už ragu, ir iš tvarto vieną natkintoją šerikui bus mažiau darbo, o šieno daugiau liks daršinėje“. Patarimas iš tikrųjų paprastas ir praktiškas.

Mato direktorius, kad karvutė gerai tunka nuo valdiško pašaro, emė ir kiaules tokiu pat būdu liudoti. Ir sebtėina — kiaules ne tik neviegia, bet riebyn eina. O MTS tos pačios padermės draugems tuoj šonai idubo. Dvi iš jų dėl nuolatino alktio net iš gyvųjų tarpo pašalinio (gerai ir padarė — gyvosioms daugiau grūdų tilko). Direktorius tuo tarpu kaip tos peltukės — grauztūkės pasakoje, laimingai gyvena, linksmas dainas dainuoja, riebiąje karvute paglostas, lašiniuotai kiautei nugarą su bukuoju pletuko galu pakaso... Iš to pastenkinimo net dosnus pasidarė. Atėjo vieną dieną pas buhalterį, per petį patapsėjo. „Tu, sako, vyras darbštas. Man tokie darbuotojai patinku. Duosiu, sako, tau 1950 metams iš MTS kepyklos 4 kg duonos“. „Ar kiekvieną dieną“ apsižiūgė buhalteris. „Ne, sako, visiems metams“. Nežinia, kodėl buhalteris saunosios dovanos neprėmė. Bet nieko, direktorius dėl to nemismona — kai geresnė nuotaika bus, tai patms.

Taigi, MTS dirbantieji MTS gyvuliams pašarą suvežė veži-mais, o direktorius neša jį savo karvėms glėbiats. Tik kaštin ar nemusivers jis piršty, belančiodamas tokiats tametais reikalaukais pro MTS šieno sūn-dėlio duris?

L. Vasaris

MUMS RAŠO

SUSTIPRINTI DARBO DRAUSMĘ

Juodupės valsč. „Paupės“ vardą žemina drg. Povilavičiė-kolūkio valstiečiai pasiaukojančiai dirba dėl savo žemės akio artelės organizacinio — ūkinio sustiprinimo. Kolūkio valstiečiai tarpusavio socialistinėse lenkyse kasdien pasiekia naujų laimėjimų. Žymų kolūkio gerbuvio kėlimo darbą atleka kolūkio moterų delegatės. Tačiau šių pavyzdinių moterų gerą

B. MINKEVIČIŪTĖ. „Paupės“ kolūkis

KAI NEDIRBAMA SU JAUNIMU

Jau kuris laikas kaip Pandėlio valsčiuje komjaunimo eilių augimas vyksta silpnai.

Viso to priežastimi yra tai, kad valsčiaus komjaunimo organizacija nepraveda reikiamo politinio auklėjamojo darbo jaunimo tarpe.

Jeigu prasidedant mokslo metams politinio švietimo tinkle šiame valsčiuje buvo suorganizuoti keli politavinimosi rateliai, tai pastaruoju metu jų darbas yra sužlugdytas. Dėl komjaunuolio propagandininko drg. Lekandros nerūpestingumo „Gi-

neišių“ kolūkio politavinimosi ratelyje dar nepravestas nė vienas užsiėmimas. Blogai vyksta ratelių užsiėmimų pravedimas ir kituose politavinimosi rateliuose. Komjaunuoliai neįtraukiami į paskaitų bei pranešimų pravedimą, nedalyvauja sportiniame darbe.

Laikas komjaunimo Pandėlio valsčiaus komitetui ir jo sekretoriui drg. Gritėnui artimiausiu metu iš pagrindų pagerinti politinio auklėjamojo darbo pravedimą jaunimo tarpe.

K. Kliuga

Mūsų medžiagos pėdsakais

„KOMJAUNIMO ORGANIZACIJOS MOKYKLOSE“

Tokia antrašte „Tarybinio Rokiškio“ Nr. 139 (748) buvo išspausdintas vedamasis straipsnis, kuriame buvo atžymėta, kad Lukštų, Čedasy, Salų, Kriaunų ir kitų septynmečių mokyklų mokytojai nekreipia rimto dėmesio į komjaunimo organizacijų sukūrimo ir jų stiprinimo darbą.

Pranešu, kad iškeltieji straipsnyje faktai yra teisingi. Apskrities Liaudies švietimo skyrtus,

siekdamas išstaiyti susidariusią padėtį, davė minėtųjų mokyklų direktoriams nurodymus apie tai, kad artimiausiu metu šių mokyklų mokytojai plačiau susipažintų su komjaunimo organizacijos pagrindais, visapusiškai remtų komjaunimo organizacijų išplėtimą ir jų darbe stiprinimą.

CHMIELEVSKIS, Rokiškio apskr. Liaudies švietimo sk. vedėjas

Karo veiksmai Vietname

ŠANHAJUS, sausio mėn. nimis perėjo į Vietnamo išva- 7 d. (TASS). Vietnamo radijas duojamųjų Jėgų pusę.

Fu-To (per 40 mylių į šiaurės vakarus nuo Chanojaus) Vietnamo kariuomenė išvadavo Vedo Fug-Vuko gyvenvietę. Mūšyje netoli Chun-Choa, Chanojaus Fu-To vieškelyje, Prancūzijos kariuomenė neteko daugiau kaip 60 žmonių. Sutriuškintos prancūzų kolonijos likučiai atsitraukė į Chun-Choa ir Batrona. (ELTA).

VOKIETIJOS DEMOKRATINĖS RESPUBLIKOS ŽEMĖS OKIO LAIMĖJIMAI

BERLYNAS, sausio mėn. kė prieškarinį ir net aukštesnį 7 d. (TASS). DNA agentūros Londono korespondentui pranešimu, iš oficialių šaltinių gautomis žiniomis, Anglijos vyriausybė pareiškė, kad ji telegrafu pasiuntė į Pekiną laišką, pranešantį apie oficialų Kinijos Liaudies respublikos pripažinimą. Apie tai pranešusieji asmenys

ANGLIJA PRIPAŽINO KINIJOS LIAUDIES RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĘ

NIJORKAS, I. 5 d. (TASS). Junaited Pres agentūros Londono korespondentui pranešimu, iš oficialių šaltinių gautomis žiniomis, Anglijos vyriausybė pareiškė, kad ji telegrafu pasiuntė į Pekiną laišką, pranešantį apie oficialų Kinijos Liaudies respublikos pripažinimą. Apie tai pranešusieji asmenys

pareiškė, kad pripažinimas bus pilnas, besąlyginis pripažinimas de jure.

Laiškas pasiųstas Anglijos generaliniam konsuliui Pekine Grehemuil jteikti Kinijos Liaudies respublikos užsienio reikalų ministrui Čou En-lajui. (ELTA).

Anatolijus Fransas apie Ameriką

1949 m. spalio mėn. 13 d. sukako 25 metai nuo žymaus prancūzų rašytojo Anatolijaus Franso mirties.

Užsieninė reakcinė kritika sukūrė melagingą Franso atvaizdą, vaizduodama jį estetu ir skeptiku. Ji stengėsi apšnekėti, kad būtų galima pasiepti tikrąjį jo puikiųjų kūrinių charakterį. Fransas buvo pulkus atidengėjas ne tik prancūzų reakcinės buržuazijos, bet ir visos imperialistinės visuomenės. Su jaudinančiu sarkazmu jis smerkia nacionalistus, šventikus, pasi-ako prieš kolonijų grobimą ir imperialistinius karus.

Pagerbiant žymųjį Prancūzijos rašytoją — satyrinką, negailma nepriminti skaitytojams, kai kurių jo kūrinių puslapių. Parašyti daugiau kaip prieš keturiasdešimt metų, jie ir mūsų dienomis dar plačiai tebeskamba.

Savo romane „Pingvinų sala“, skyrė, vaizduojančiame daktaro Obnubilio kelionės į Naująją Atlantidą, Anatolijus Fransas duoda naikinantią satyrą apie Jungtines Amerikos Valstybes.

„Profesorius Obnubilis, kuris šešiasdešimt metų vedė vieną gyvenimą uždaroje laboratorijoje, į kurią neįsiverždavo triukšmas iš lauko, nutarė pats asmeniškai susipažinti su tautų dvasia. Jis savo tyrinėjimus pradėjo nuo didžiausios iš visų demokratiškos respublikų

ir išsiruosė į Naująją Atlantidą.

Po dviejų savaitių plaukimo jo garlaivis naktį įplaukė į Titano uosto doką, kur jau stovėjo tūkstančiai laivų. Geležiniai tiltas, perstas virš vandens, driekėsi žerėdamas ugnimis tarp abiejų krantinių... Milžinišku tiltu gabeno daugiau ketvirčio viso pasaulio turtų. Mokslininkas — pingvinietis, išlipęs į krantą, apsisistojė keturiasdešimt aštuonių aukštų viešbutyje, kur visas patarnavimas vyko automatiškai.

Vėliau jis įsėdė į traukinį, kuris jį nuvežė į Gigantopolį, Naujosios Atlantidos sostinę. Traukinyje buvo restoranai, lošimų salės, atletikos arenos, salės prekybinių ir finansinių telegramų išsiuntimui, evangelikų koplyčios ir tipografija didelio laikraščio, kurio daktaras negalėjo paskaityti, nes nemokėjo naujaatlatantių kalbos. Traukinys važlavo pro šali didelių pramoninių miestų, milžiniškų upių pakraščiuose. Fabrikų dūmai dengė dangų, tie miestai buvo juodi dieną, purpuriniai naktį, pilni klykavimų saulės šviesoje ir šauksmų tamsoje.

„Jau tur būt ta liaudis, — pagalvojo daktaras, — tikriausiai perdaug užimta prekyba ir pramone, kad įstengtų galvoti apie karą. Nuo šios minutės aš esu įsitikinęs, kad naujaatlatanti laikosi taikos poli-

SLOVAKIJOS LIAUDIES OKIO LAIMĖJIMAI

PRAGA, I. 5 d. (TASS). Per paskutinius trejus metus smarkiai vystėsi pramonė Slovakijoje, kuri buržuazinėje Čekoslovakijoje buvo atsilikusi žemės ūkio provincija. Jau iki 1949 metų pradžios pramonės gamybos lygis Slovakijoje daugiau kaip du kartus viršijo prieškarinį 1937 metų lygį. 1949 metais pramonė toliau kilo. Dabar elektrifikuotų kaimų Slovakijoje skaičius sudaro 1.894. (ELTA).

SAJŪDIS PRANCŪZIJOJE UŽ ATOMINIO GINKLO UŽDRAUDIMĄ

PARYŽIUS, I. 5 d. (TASS). Šiandien taikos šalininkai „Kovotojų už taiką ir laisvę“ organizacijos iniciatyva pradėjo plačią kampaniją už atominio ginklo uždraudimą.

Vakar Paryžiuje įvykusioje spaudos konferencijoje, sušauktoje Ivo Faržo, Žolio Kiuri, abato Bulje, Šarlio Tjono ir kitų, kalbėjo Ivas Faržas, kuris nubrėžė vykdomos kampanijos tikslus ir uždavinius. Jis pabrėžė, kad sąjūdis už atominio ginklo uždraudimą yra kovos už visuotinį nusiginklavimą pirmasis etapas. Reikia, pasakė Ivas Faržas, sudaryti tokias sąlygas, kad visi deputatai būtinai turėtų viešai pasisakyti ir užimti aiškia poziciją atominio ginklo uždraudimo klausimu.

Spaudos konferencijoje kalbėjęs Fernanas Vinas pranešė, kad daugelis municipalinių tarybų priėmė nutarimus, kuriuos pasisakoma dėl būtinumo uždrausti atominę bombą. (ELTA).

ATSAKOMĖ Į SKAITYTOJŲ KLAUSIMUS

Pašalpos vienišoms ir daugiavaikėms motinoms

Pagal TSR Sąjungos Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo 1944 metų liepos 8 d. įsaką, daugiavaikėms motinoms, turinčioms du vaikus, gimus trečiam ir kiekvienam sekančiam vaikui išduodamos valstybinės pašalpos.

Gimus trečiam vaikui tuojau pat išmokama 400 rublių. Gimus sekančioms vaikams tuojau pat išmokama pašalpa, o kai vaikui sueina vieneri metai, mokama mėnesinė pašalpa, iki jam sukaks penkeri metai. Taip, ketvirtam vaikui tuojau pat išmokama 1.300 rublių ir po 80 rublių j mėnesį; penktam 1.700 rublių ir po 120 rublių j mėnesį; šeštam 2.000 rublių ir po 160 rublių j mėnesį; septintam 2.500 rublių ir po 200 rublių j mėnesį; aštuntam — kaip ir septintam; devintam 3.500 rublių ir po 250 rublių j mėnesį; dešimtam — kaip ir devintam; vienuoliktam 5.000 rublių ir 300 rublių j mėnesį; kiekvienam sekančiam vaikui — kaip ir vienuoliktam.

Motinos, turėjusios 3, 4 ir 5 vaikus prieš 1944 metų liepos 4 d., pašalpos išduodamos tik po to gimusiems vaikams.

Motinos, turėjusios prieš 1944 m. liepos 8 d. 7 ir daugiau vaikų, turi teisę gauti jiems pensiją nustatytą ankstyvesniuojų įstatymu (1936 metų liepos 27 d.), o turėjusios septintą, aštuntą, devintą ir dešimtą vaiką gauna po 2.000 rublių kasmet, 5 metų bėgyje nuo kiekvieno vaiko gimimo dienos, o vienuoliktam ir kiekvienam sekančiam vaikui po 5.000 rublių tuoj pat ir po 3.000 rublių metams, pradedant nuo antrų metų po gimimo iki vaikel suėis penki metai. Bet vaikai, gimę po 1944 metų liepos 8 d., aprūpinami

maistu, nustatytu nauju įstatymu. Nustatant pašalpas priskaito mi tiktai gyvi vaikai, o taip pat vaikai, žuvę arba dingę be žinios Tėvyinės karo frontuose priskaitomi vaikai vienos motinos ir vieno ar kelių tėvų, norintie ir negyvena kartu su motina; priskaitomi įsūnyti vaikai, o taip pat vaikai vyro iš pirmosios niųjų vedybų, pradėti motinos išlaikyti ne vėliau kaip iki 12 metų amžiaus.

Daugiavaikės motinos mirties atveju, pašalpos skiriamos ir išmokamos tėvui arba vaikų globėjams, jei mirusios motinos vaikai lieka jų globoje. Vaiko, kuriam skirta pašalpa, mirties atveju, pašalpos išmokėjimas nutraukiamas; jis pertraukiamas visiškai, jei motinai lieka marnėsis; aštuntam — kaip ir septintam; devintam 3.500 rublių ir po 250 rublių j mėnesį; dešimtam — kaip ir devintam; vienuoliktam 5.000 rublių ir 300 rublių j mėnesį; kiekvienam sekančiam vaikui — kaip ir vienuoliktam.

Valstybinė pašalpa vienišoms ir nevedusioms motinoms išmokama išlaikymui ir auklėjimui vaikų, gimusių po 1944 metų liepos 8 d., 100 rublių dydžio kiekvienam vaikui, 150 rublių — vieniems ir 200 rublių — trimis ir daugiau. Šitos pašalpos išmokamos kiekvienam iš vaikų, kol jam sueina 12 metų. Vienišos motinos, turinčios tris ir daugiau vaikų, be šitos pašalpos gauna taip pat pašalpas, nustatytas daugiavaikėms motinoms. Jos turi teisę pašalpos šioms vaikams net ir po vedybų.

Motinos, gavusios vaikams, gimusiems prieš 1944 metų liepos 8 d., alimentus iš tėvų, teisę į vienišų motinų pašalpas nesinaudoja.

tikos, nes visi ekonomistai sutinka su tuo, kad prekybos ir pramonės augimui reikalinga išorinė ir vidurinė taika“.

Apžūrėdamas Gigantopolį, jis vis tvirtėjo savo nuomone. Žmonės gavėmis nešėsi taip greitai, kad apversdavo viską pakeliumi. Obnubilis, kelis kartus numuštas nuo kojų, išmoko prisitaikyti; po valandos pasi-avkščiojimo jis pats jau numušė nuo kojų vieną naujaatlatiečių.

Išeidamas į didelę aikštę, jis pamatė klasikinio stiliaus rūmų portiką. Jo korintinės kolonos kelė savo kapitelius iš žydinčių akantų lapų septyniadasimt metrų virš pjedestalo.

Tuo metu, kai jis, užvertęs galvą, nejudėdamas žiūrėjo į kapitelius, prie jo priėjo kuklus iš išvaizdos žmogus ir kreipėsi į jį pingviniečių kalba:

— Iš jūsų rūbų aš matau, kad jūs iš Pingvinijos. Aš žinau jūsų kalbą; aš žinau vertėjas. Šie rūmai — parlamentas. Šiuo metu kaip tik vyksta deputatų pasitarimas. Ar nenorėtum pakliūti į posėdį?

Išeidamas į vieną iš ložių, daktaras žvilgtelėjo žemyn ir pamatė minią įstatymų leidėjų, kurie sėdėjo pintose kėdėse, pasidėję kojas ant piupitūrų.

Pirmininkas pakilo ir pramurmėjo, dalyvaujantiems visiškai nekreipiant dėmesio, sekančius pasiūlymus, kuriuos vertėjas tuojau pat išvertė daktarui:

— Atsižvelgiant į laimingai

baigtą karą, pradėtą dėl Monogolijos rinkų užkariavimo, aš siūlau pasiūsti atskaitas finansinei komisijai... Prieš nėra?..

Pasūlymas priimtas. Atsižvelgiant ir laimingai baigtą karą, atidariusį mums rinkas Trečiosios Zelandijos, aš siūlau pasiūsti atskaitas finansinei komisijai... Prieš nėra?.. Pasūlymas priimtas.

— Ką aš girdžiu? — paklausė profesorius Obnubilis. — Kaip jūs, pramonės nacija, vedate tiek karų?

— Suprantama, — atsakė vertėjas, — tai pramoniniai karai. Mūsų karų skaičius natūraliai auga su mūsų gamybine veikla. Vos tik kokia nors mūsų pramonės šaka neberanda pakankamo realizavimo, reikia, kad karas atidengtų jai naujas rinkas. Taip, pavyzdžiui, šiais metais mes vedėme anglies, vario, medvilnės karus. Trečioje Zelandijoje mes išmūšėme du trečdalius gyventojų, kad likusius priverstume pas mus pirkti lietsargius ir petnešas.

Tuo momentu storas žmogus, sėdėjęs susirinkimo centre, pakilo į tribūną.

— Aš reikalauju, — tarė jis, — karą paskelbimo Smaragdinės respublikos vyriausybei, kuri atkakliai užginčija mūsų kaulių rūkytų kumpių ir dešrų pirmenybę pasaulinėse rinkose.

— Kas šis įstatymų leidėjas? — paklausė daktaras Obnubilis.

— Kaulių pirklys. — Jokių priešingų nuomo-

nių? — paklausė pirmininkas. — Aš siūlau šį klausimą prabalsuoti.

Karas prieš Smaragdinę respubliką buvo priimtas nulemtiančiu pakeltų rankų gausumu.

— Kaip? — paklausė Obnubilis vertėjo. — Jūs taip greit ir taip abeingai sutinkate su nauju karu?

— Tai niekų karas, kuris kainuos ne daugiau aštuonių milijonų dolerių.

— O žmonės?.. — Jie jau įtraukti į tuos aštuonis milijonus“.

Romane „Ant balto skaismės“ Anatolijus Fransas inžinieriaus Žano Buai išpomis kalba apie Ameriką:

„...Argi jūs nematote, kad Amerika tampa karinga? Po Kubos pavertimo vasaline respublika, po Havajų, Porto-Riko, Filipinų aneksijos jau nebegalima užginčyti, kad Amerikos Jungtinių Valstybės pavirto užkariautojų nacija. Vienas amerikiečių publicistas Stedas pasakė plojant visoms Jungtinėms Valstybėms: „Pasaulio amerikontizacija eigoje“. O ponas Ruzveltas (Teodoras Ruzveltas — JAV prezidentas 1901 — 1909 m.) svajoja išskelti žvaigždėtą vėlavą virš Pietų Afrikos, Australijos ir Vakarų Indijos. Ponas Ruzveltas — imperialistas ir nori, kad Amerika taptų pasaulio valdove.“ (iš „Krokodilo“)

Atsakingas redaktorius
A. Fainblorius